

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE SVMMO PON=||TIFICE,|| QVINQVE LIRBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XVII. Explicatur prima prærogatiua S.Petri, ex mutatione nominis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53860)

care, & qui etiam reprehensuri erant factum Petri, si Cornelio predicasset, quemadmodum postea fecerunt, Act. II.

Ut ergo haberet Petrus optimam rationem satisfaciendi eiusmodi reprehensionibus, Deus ei hanc visionem ostendit, ut rectè explicat CHRYSOSTOMVS homil. 42. in Matth. *Aliorum, inquit, gratia hoc dicebat, & ut satisfactionem ad accusantes prepararet.* Et in commentario huius cap. 10. Act. *Nunquid Petrus, inquit, timuerat comedere? Absit, sed dicit diuina dispensatione totum hoc factum esse propter eos, qui ipsum erant reprehensuri.*

CAPVT XVII.

Explicatur prima prerogatiua S. Petri ex mutatione nominis.

HACTENVS attulimus quæ ad promissionem, & institutionem primatus Petri pertinebant: nunc ad eiusdem primatus confirmationem singulares variasque prerogatiuas Petri in medium adferemus. Id verò eo libentius facimus, quod MAGDEBURGENSES Centur. I. lib. 2. cap. 10. col. 558. & sequent. diligenter enumerare studuerint quindecim peccata, atque horrendos lapsus (ut ipsi loquuntur) S. Petri, quæ diuino consilio in diuinis literis exstare dicunt, ne nimis multum Petro tribuamus.

Et quanquam excepta Christi negatione, quam grauissimum peccatum fuisse, negari non potest, cetera quatuordecim non B. Petri horrenda peccata, sed Magdeburgensium horrenda mendacia, & blasphemix sunt, ut postea demonstrabimus; interim tamen pro XIV. falsis criminibus adferamus nos XXVIII. veras prerogatiuas.

PRIMA igitur prerogatiua est mutatio nominis: nam Ioannis I. ait Dominus Petro: *Tu es Simon filius Iona: tu vocaberis Cephas.* Vbi obseruandum cum CHRYSOSTOMO in hunc locum, Deum nunquam imponere noua nomina, nisi maximis de causis, & ad significanda priuilegia concessa eis, quibus nomina mutantur. Ita Abraamum, cum diceretur

אַבְרָם *Abra, id est, pater excelsus, dici voluit אַבְרָהָם Abraam,*

id est, patrem multitudinis Gen. 17. vt eo nomine significare hominem illum, qui iam senex erat, & uxorem anam, & sterilem habebat, tamen ex dono Dei sic immutandum, vt fieret pater plurimorum filiorum, vel potius gentium, & populorum.

Est autem duplex prerogatiua in hac mutatione nominis Simonis in nomen Petri. Vna, quod soli Petro ex omnibus Apostolis nomen mutauerit. Nam etsi Marc. 3. imposuit nomen filiis Zebedaei, Boanerges, tamen fuit illud potius quoddam cognomen, quam proprium nomen. Itaque nusquam postea ab Euangelistis vocantur Boanerges, sed tantum, Iacobus & Ioannes, vt antea vocabantur. At Petrus deinceps fore semper vocatur Petrus. & Paulus Galat. 2. Petrum saepe nominat, & nunquam aliter quam Petrum aut Cepham, quod est idem; Ioannem autem saepe quidem nominat, sed Ioannem perpetuo, nunquam Boanerges.

ALTERA est, quod tale nomen ei dederit. Nam Syriace Cephas significat petram, vt nos supra docuimus, & Hieronymus testatur in cap. 2. epist. ad Galat. Graece autem significat caput, vt lib. 2. contra Parmenianum annotauit Optatus. Ac demum vnum est ex celeberrimis Christi nominibus. Nichil enim frequentius in Scripturis Christus appellatur, quam petra. vide Isaiam 8. & 28. Daniel. 2. Psal. 117. Matth. 21. Rom. 1. Cor. 10. Ephes. 2. 1. Pet. 2. & alibi. Christus ergo cum solo Petro suum ipsius nomen comunicans, & nomen illud quo ipse significatur, vt fundamentum & caput Ecclesiae vniuersae, quod aliud indicare voluit, quam se facere Petrum fundamentum & caput Ecclesiae loco suo?

Itaque recte B. Leo epist. 89. ad Episcopos Viennensis provinciae: *Hunc, inquit, in consortium indiuiduae unitatis assumptum, id quod ipse erat, soluit nominari, dicendo; Tu es Petrus, &c.* Et serm. 3. de anniuersario die assumptionis suae ad pontificatum, ita Christum loquentem ad Petrum introducit: *Sicut meus Pater tibi manifestauit diuinitatem meam, ita & ego tibi notam facio excellentiam tuam, quia tu es Petrus, id est, cum ego sim inuolabilis petra, ego lapis angularis, qui facio & traque vnum, ego fundamentum praeter quod nemo potest aliud ponere: tamen tu quoque petra es, quia mea virtute solidaris, vt quae mihi potestate sunt propria, sint tibi mecum participatione communia.*

CAPVT